

Nuštarska priča

Nuštar je grofovsko mjesto
u njemu grof je bio,
imao kočije svoje
i auto je vozio.

Njegov vozač je bio
Pišta Vavitec stari,
on mu je dobar bio
i kad se auto kvari.

Kad je kroz selo iš'o
im'o je šešir na glavi,
pod rukom štap nosio
k'o nekad bečar pravi.

Al' ne bi više o tome
jer grofa sada nema,
ostao samo dvorac
izgleda kao da drijema.

Na Vašarištu bila je
crkva od svete Ane,
koliki su ljudi tamo
kratili svoje dane.

I kirbaj tamo je bio
na radost nuštarskog puka,
osvježenje pravo nudila
obližnja rijeka je Vuka.

A u njoj bilo ribe
pričali stari ribiči,
manjićem, šaranom, štukom
mogla je da se diči.

Vašarište imalo vašar
na njemu svinja, krava i konja,
pod licitarskim šatrama
lizala i bombona.

Kuner svećenik stari
drž'o misu sve dane,
vodio procesiju on je
do crkve svete Ane.

Župnik je misu im'o
nedjeljom u našem selu,
pod misom vino pio
u misnome odijelu.

I prodike je drž'o duge
poznata bila im shema,
- neplaćeno lukno -
vazda mu bila je tema.

Župnu kuću redila
Katineni gospođa stara,
ona je pekla kolače
I kuhala kod Kozmara.

A on je znao reći:
vjernici moji dragi,
čuvajte svoju crkvu
duševno ona vas hrani.

Župnici Željko i Gilić
bili su staroga kova,
da vide kako je danas
legli bi u grob ponova.

I svatovi se veliki tračili
sve ljepši par do para,
kolače i torte pravila
uvijek je baka Mara.

Cikači dobri su bili
baš pravi tamburaši,
Zolika i Škoro s njima
svirali sve da se praši.

Iva Dadin ko redar
dobovo je na Čošku,
u bubanj udar'o on je
o općinskome trošku.

Matas pekaru drž'o
Antiša birtiju im'o,
kod njeg' se točilo pivo
i kriglama se pilo.

Bahez sodu pravio
prodav'o kraher, šabeso
Vesa trafiku drž'o
Stipo prodav'o meso.

Za kirbaj uvijek su oni
pravili svoje me'ane,
Cigani tu su svirali
nekad po cijele dane.

Sad toga više nema,
a nema ni kolara,
ostalo ništa nije
ni naša škola stara.

U selu kovač je bio
kov'o je konje i kola,
u mlinu žito se mljelo
šef bio čika Jova.

Teta Seja je bila
predsjednica AFŽ -a,
a teta Lukić Ivka
blagajnik ZPD -a.

Vršaću mašinu im'o
Grisfelder Golub i Marko,
Živković Mata je vagar,
a vagat je volio jako.

Štrikera dva su bila
pravila od vune svašta,
prsluke, veste i počne
sve što im nosi mašta.

I stolar je bio u selu
Adam Cupec se zvao,
na svoju Zlaticu vik'o
al' ni zašta ne bi je dao.

Na cesti drumari stari
gurali svoja kolica,
za mlade cure i modu
brinula šnajderka Mica.

Svinjar je svinje čuv'o
nekad cijelome selu,
za njim čordaš je iš'o
u starome odijelu.

Brica je u selu brij'o
momcima obraslo lice,
sada ni njega nema
našega Pište brice.

A kad zatrebaš škrinju
veliku ili malu,
uvijek računat možeš
na staroga škrinjara Pavu.

Na njegov pos'o nikad
nije bilo reklame,
svi zadovoljni bili
muškarci, a i dame.

U podne kada se čuje
sa našeg zvonika jeka,
sjetimo se naših zvonara
Steve, Stanka i Zdenka.

Prohuja brzo to vrijeme
k'o da ga nije ni bilo,
ostala samo uspomena
na naše selo milo.

Tako je svijetu bilo
rekoh vam istinu cijelu,
al' nemojte vjerovat meni
pitajte stare u selu.

Danijel Toth (brico) 6.11.2010